

Publicerad 2008-07-01 21:29 av Lovi

Kasta första stenen

När du sökandes mina axlar
att tynga med bekymmer famlar
finner jag
endast tröttheten
och stannar enbart för att inte lyssna alls
när du påpekar min frånvaro

Jag är en dålig människa

Men vem är det egentligen
som skjuter in sina
problem
under en annans nyckelben
och gömmer nyckeln
bakom framtänderna
i sitt alltid efteråt
falskt tacksamma leende
när bröstet till bristningsgränsen bågner av ord
(vilka med personen icke hava samband)

Ja, en skur av stenar vilka
till luften av oskulder svingats
borde bulta mina tinningar

men känslan inger att så redan är fallet

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Lovi med Poeter.se id #23808 innehar upphovsrätten